پشت‌بوم

آرتیست علیه پرزیدنت!

حسین هاشم‌پور

● از ایران تا آمریکا، مسائل فرهنگ و هنر مانند اقتصاد و سیاست مرزی ندارد. افکار عمومی اتفاقات را مانند فیلم‌های اپیزودیک به‌دنبال هم مونتاژ و ارزیابی می‌کنند: **یک-** امروز مجلس دهم در کنکور جامعه فرهنگ و هنر شرکت می‌کند: رأی اعتماد به وزیر پیشنهادی دولت برای وزارت فرهنگ؛ کمترین انتظار، تغییر دایره واژگان نمایندگان در سوگیری‌هایشان است؛ اقبال‌نشان‌ندادن نمایندگان به حضور در کمیسیون فرهنگی به قدر کفایت کام جامعه هنری را تلخ کرد، ازاین‌رو امروز می‌تواند فرصت جبران باشد. «آیا مجلس و جامعه هنری دو خط موازی‌اند؟»، گمانه پرسشی این ستون در هفدهم شهریور ۱۳۹۳ بود؛ لید آن یادداشت چنین بود: «روزهایی که جامعه هنری جنتی را نمی‌شناخت، مجلس نهم به او رأی اعتماد بالایی داد و حالا که جنتی، آشنای اهل فرهنگ است و رأی اعتماد جامعه هنری را دارد، طیفی از مجلس نهم زمزمه‌هایی خلاف افکار عمومی سر می‌دهد...». اینک باید دید آیا مجلس دهم می‌تواند آن گمانه دو خط موازی را کم‌رنگ کند؟ **دو-** نوزدهم مردادماه تیتر این ستون «دولت در کنکور چهارگزینه‌ای هنرمندان» بود؛ کنایه از نمره‌ای که هنرمندان به عملکرد دولت در عرصه فرهنگ و هنر می‌دهند؛ لابد ارزیابی رئیس‌جمهور از این عملکرد به حدنصاب قبولی نرسیده که دست به تغییر زده است؛ نکته مهم اینجاست که وزارت فرهنگ بیش از سایر دستگاه‌های اجرائی با موانع دلواپس‌ها روبه‌روست، از این منظر اگر این تغییر تنها به معنای جابه‌جایی افراد باشد، به‌حتم حاصل چندانی در پی نخواهد داشت، اما اگر نشانه‌ای از تغییر رویکرد بنیادین دولت به این عرصه است جای امیدواری است، حتی در این هفت ماه. راستش اهالی هنر فراموش نکرده‌اند وزارت فرهنگ در سه سال گذشته در برابر حملات سیل‌آسای دلواپسان تنها ماند و دولت آن‌سان که باید، در این مقوله ورود نکرد. **سه-** پایین و بالاشدن یک پنس قیمت نفت یا طلا در همان لحظه، بازارهای آمریکا، اروپا و آسیا را زیروزبر می‌کند، این یعنی دنیای آنلاین تعبیر درستی است؛ در چنین دنیایی تغییر نگاه همه ارکان حاکمیت به جامعه هنری بسیار ضروری است؛ هنرمندان امکانات و موقعیت خود را آنلاین با همکاران خود در دیگر کشورها مقایسه می‌کنند؛ نمونه‌اش حملات رابرت دنیرو به ترامپ که مایه حیرت بسیاری از هنرمندان شد. گذشته از عبارات تند آقای بازیگر که گاه از ادب نیز فاصله گرفت، این پرسش را در سطح جامعه طرح کرد که اگر هنرمندان ایران به مقامات چنین واکنش‌هایی نشان دهند، چه عواقبی در انتظارشان است؟ چرا شعاع امنیت ملی در برخی کشورهای توسعه‌یافته تا این‌سان گل و گشاد است؟ ... چنین پرسش‌هایی یعنی گزاره‌های پیش‌روی اهل فرهنگ را نمی‌توان با مؤلفه‌های دهه‌های پیشین پیش برد و وزیر فرهنگ باید جسارت تبیین کم‌رنگ‌شدن خطوط قرمز را از خود بروز دهد.

ادامه از صفحه ۹

مرگ یا مضحکه

این صحنه در شاهنامه با شکوه تصویر شده است. زال و موبدان و شاه نشسته‌اند و زال به‌صراحت و سلاست به پرسش‌ها پاسخ می‌دهد. پرسش‌ها اندیشه ایرانی است؛ از تقویم، روز و شب، فصل‌ها، مشرق و مغرب، خورشید و اجل و مرگ و آخرت. پاسخ‌ها شاه و دیگران را شادمان می‌کند. به مثابه یک آزمون که راه زال را برای ورود به آزمون عملی می‌گشاید و او با هنرنمایی از این میدان سرافراز بیرون می‌آید؛ هر دو آزمون برای جواز پهلوانی زال که می‌دانیم پهلوان چه اهمیتی در اندیشه ایرانی دارد و گاه با شاه برابر است. اما در نمایش دو، سه سیاه‌پوش زال را می‌آورند و سرش را در کاسه توالت می‌کنند و پرسش‌ها شروع می‌شود؛ به شکل شکنجه‌های وحشیانه. چرا؟شکل هنری نمایش هم متأسفانه کمکی به آن نمی‌کند؛ نه موسیقی و نه نور و نه بازی‌ها. اساسا نمایش‌نامه فاقد ظرفیت‌های لازم برای بروز هنری نمایش است. به عنوان یک نمونه می‌توان به صداهای نمایش اشاره کرد. گاه صداهای ناهنجار نقش دراماتیک در یک نمایش دارند و کارگردان مجبور به استفاده از آن است. اما صدای ناهنجار همیشه ناهنجار است؛ چه در خیابان، چه در خانه و چه در صحنه نمایش. پس بهتر است از آن استفاده نشود. نمایش خاندان مرگ پر از صداهای ناهنجار است. در میان چندین دقیقه سکوت یا صداهای پایین ناگهان به در فلزی کوبیده می‌شود یا قمقمه پرت می‌شود و به میز استیل می‌خورد. این نوع استفاده از صدا تأثیری مثبت در تماشاگر نمی‌گذارد و ممکن است او را عصبی کند.

درستایش آن مرگ که ملال می‌زداید!

نه توان مقاومتی دارد و نه نیروی آفرینشی. تئاتری که به قول دوشس ملفی «براساس خودش زندگی نمی‌کند». «براساس دوشس ملفی»، روایتگر جامعه‌ای است گرفتار بحران اخلاقی. جامعه‌ای که مدام سیمای شهر را از «هرزه‌ها» پاک می‌کند اما بی‌آنکه مزاحمتی برای «رذل‌ها» ایجاد کند، چراکه طرد هر دو فیگور «هرزه‌ها/رذل‌ها» شهر را به برهوتی یوتوپیایی تبدیل خواهد کرد.

گفت‌وگو با خسرو سینایی

برای فیلم‌ساز فقط فیلم‌ساختن مهم است

فرانک آرتا

عکس: آیدین رهبر

خسرو سینایی با ورود به مرز ۵۰سالگی فعالیت هنری خود، در سی‌وسومین جشنواره فیلم کوتاه تهران تجلیل می‌شود. ضمن ارج‌نهادن به چنین حرکت‌هایی، بد نیست مسئولان مربوطه هم به فیلم‌سازی امثال سینایی اهمیت بیشتری بدهند تا بتواند کار خود را به‌راحتی انجام دهد. او و هم‌نسلانش در سنی نیستند که دنبال سرمایه‌گذار بگردند. او سرشار از تجربه و انگیزه برای فیلم‌ساختن است. این انگیزه‌ها را پاس بداریم و به هنرمندان فقط به‌مثابه زینت‌المجالس نگاه نکنیم. بهتر است قضاوت تاریخ را همیشه مانند تابلویی ارزشمند روبه‌روی خود قرار دهیم. به همین بهانه با خسرو سینایی گفت‌وگو کردیم:

آقای سینایی! مطلع هستید که سی‌وسومین جشنواره فیلم کوتاه تهران قرار است برای شما بزرگداشتی برگزار کند؟

نه. خبر ندارم.

یعنی به شما اطلاع نداده‌اند؟

فقط قرار است منتخبی از فیلم‌های مستندم مانند «حاج مصور»، «حسین یاوری»، «شرح حال»، «میان سایه و نور» و «گواهان تاریخ» را به نمایش بگذارند. البته به نظرم این نوع بزرگداشت‌ها خیلی به درد فیلم‌سازانی مانند من نمی‌خورد.

چطور؟

آنچه برای هر فیلم‌ساز مهم است، این است که بتواند فیلم بسازد. یعنی دولت‌ها موقعیتی برای فیلم‌سازان فراهم کنند تا آنها بتوانند کار خودشان را انجام دهند.

بعد از «جزیره رنگین» چرا دیگر فیلم نساختید؟

خب برای ساخت این فیلم کلی ضرر کردم!

مگر فروش فیلم چقدر شده بود؟

حدودا چهار میلیون تومان.

جدی می‌گویید؟!

کاملا. من در افتتاحیه فیلم که در موزه سینما به نمایش درآمد، افرادی مانند احمد مسجدجامعی را دعوت کردم، اما آن‌قدر کیفیت صدا و تصویر بد بود که همان اوایل نمایش فیلم از سالن خارج شدم و در فضای موزه، گوشه‌ای نشستم تا اصلا شاهد چنین چیزی نباشم. ضمن اینکه گفته بودند این فیلم در گروه «هنر و تجربه» اکران خواهد شد، اما نمی‌دانم چگونه اکران شد که در مجموع فروش چیزی حدود چهار میلیون تومان بیشتر نداشت! که نیمی از آن را به بنیاد سینمایی فارابی دادیم، چون شریک فیلم بود. سهم بنده هم دومیلیون و ۳۰ هزار تومان شد که درنهایت به دلیل هزینه‌های تمام‌شده، فقط یک میلیون تومان برای من باقی ماند! به نظر شما چطور بهتر از این می‌توانند زیرآب یک فیلم‌ساز را بزنند؟!

شما خودتان دلیل این مشکل را می‌دانید؟

من خودم می‌دانم که چه کسانی می‌خواهند من فیلم نسازم. اما آنها هیچ‌وقت نمی‌توانند. آنها این قدرت را ندارند که من را خرد کنند. چون پیش از صحبت با شما داشتم روی موسیقی فیلم جدیدم کار می‌کردم. درنهایت من دور از هرگونه غوغا کار خودم را انجام خواهم داد.

چرا هیچ‌وقت اسامی این افراد را مطرح نمی‌کنید؟

به دلیل اینکه من اهل این‌جور کارها نیستم. اما درباره این مسائل و ریشه‌هایش باید در زمان دیگری مفصل صحبت کنیم. اما مگر مسئولان ما مدت‌ها درباره مسائل محیط زیست و گردشگری صحبت نمی‌کنند؟

البته.

پس فیلم «جزیره رنگین» فرصت مناسبی بود که به این دغدغه‌ها بپردازد و در سطح وسیعی باب این مسائل را باز کند. در این زمینه حرف زیاد است. اما بهتر است که بگذریم!

> **می‌توان گفت در کشورمان جوانان بااستعدادی داریم که فیلم‌های کوتاه خوب می‌سازند. نمونه موفق آن هم کسی مثل مهرداد اسکویی است که آن‌قدر فیلم کوتاه ساخت و زیربنای فیلم‌سازی را در خود محکم کرد که امروز توانست جوایز متعددی را از جشنواره‌های مطرح دنیا دریافت کند**

آقای سینایی! با توجه به اینکه جشنواره فیلم کوتاه تهران، سی‌وسومین دوره خود را برگزار خواهد کرد، آیا به نظر شما فیلم کوتاه می‌تواند سکوی پرش مناسبی برای ساخت فیلم بلند باشد؟

این‌گونه که شما می‌گویید، خیر. مثل این می‌ماند که بگوییم خیام، رباعی می‌سرود تا بعدا بتواند قصیده بگوید! بالاخره هر چیزی سر جای خودش معنا می‌دهد. درحالی‌که ما می‌توانیم در فیلم کوتاه، انواع و اقسام گونه‌های سینمایی را بیان و تجربه کنیم. درحالی‌که فیلم بلند حرفه‌ای چنین امکاناتی را در اختیار ما قرار نمی‌دهد. چون اصلا امکان تجربه در آن وجود ندارد.

شما این جمله را که «فیلم‌سازی کوتاه ما حرفه‌ای شده» چگونه تحلیل می‌کنید؟

اگر بخواهم معنایی برای این جمله پیدا کنم، می‌توان گفت در کشورمان جوانان بااستعدادی داریم که فیلم‌های کوتاه خوب می‌سازند. نمونه موفق آن هم کسی مثل مهرداد اسکویی است که آن‌قدر فیلم کوتاه ساخت و زیربنای فیلم‌سازی را در خود محکم کرد که امروز توانست جوایز متعددی را از جشنواره‌های مطرح دنیا دریافت کند.

با همین‌طور شهرام مکری و سعید روستایی که در ساختن فیلم کوتاه موفق عمل کردند و حالا هم در سینمای حرفه‌ای حرفی برای گفتن دارند.

کاملا.

به نظر شما آیا هر کشور صاحب سینما، به فیلم‌سازی کوتاه نیاز دارد؟

خب همه اینها به یکدیگر وابسته و پیوسته‌اند. وقتی درک درست سینما در فیلم‌سازان شکل گرفت، هر کسی بسته به نوع خلاقیتش راهی را در پیش گرفت. مثل هنرمندان تجسمی که گرایش‌های مختلفی مثل نقاشی، گرافیک، کاریکاتور و... را انتخاب می‌کنند که در جای خود محترم‌اند. منتها از آنجا که سینما به مسائل اقتصادی متکی است در زمینه‌های تبلیغات، ستاره‌سازی، امکانات سینمایی و... شرایط و مناسبات خاصی را می‌طلبد.

شما از جمله فیلم‌سازانی هستید که در قیاس با هم‌نسلان خود فیلم‌های کوتاه بسیاری ساخته‌اید. آیا از این نظر فرصتی بهتر برای حضور بهتر در سینمای حرفه‌ای پیدا کردید؟

اتفاقا بزرگ‌ترین اشتباه من این است که پیش از انقلاب که حتی زودتر از هم‌نسلانم کارم را شروع کردم، بسیار فیلم کوتاه ساختم. درحالی‌که چنین انرژی‌ای را باید برای ساخت دست‌کم پنج فیلم بلند سینمایی می‌گذاشتم. آن زمان مانند امروز به فیلم کوتاه اهمیت داده نمی‌شد.

این روزها مسائل فیلم کوتاه را پیگیری می‌کنید؟

من این روزها هیچ چیزی را پیگیری نمی‌کنم. فقط در گوشه دنجی کار خودم را انجام می‌دهم.

جشنواره‌ای به نام «بیضایی»

شرق: جشنواره ملی تئاتر بهرام بیضایی برگزار می‌شود. به گزارش روابط‌عمومی جشنواره، برای نخستین‌بار جشنواره ملی تئاتر بهرام بیضایی، پژوهشگر، نما یش نا مه نو یس ، فیلم‌نامه‌نویس، کارگردان تئاتر و سینما، با دبیری مهبود مهرنوش و از سوی مرکز فرهنگ و هنر علمی- کاربردی واحد ۴۶، در سه بخش دانشجویی، آزاد و حرفه‌ای در قالب نمایش‌نامه‌خوانی آثار، نمایش‌نامه‌های اقتباسی و آزاد، پژوهش‌ها و مقالات برتر و سمینار تخصصی برگزار می‌شود. هدف از برگزاری این جشنواره، یادمانی از استاد بهرام بیضایی به پاس شش دهه فعالیت مستمر و درخشان در عرصه هنرهای نمایشی با شناسایی و معرفی ظرفیت درام در آثار وی به نسل امروز دانشگاهی و شناسایی استعدادها و تشویق هنرمندان جوان برای شکوفایی هرچه‌بیشتر آنان است. از آنجا که زمان برگزاری جشنواره پنجم دی‌ماه، هم‌زمان با زادروز استاد بهرام بیضایی است، همه هنرمندانی که مایل هستند در هر یک از بخش‌های گوناگون جشنواره شرکت کنند، می‌توانند آثار موردنظر خود را به نشانی: خیابان انقلاب، ابتدای جمالزاده شمالی، کوچه بزمه، پلاک ۲، مرکز فرهنگ و هنر علمی- کاربردی واحد ۴۶، دبیرخانه امور فرهنگی و هنری ارسال کنند.

کاناپه «عیاری» در نیمه راه

شرق: «حسن آقاکریمی»، مدیر تولید فیلم سینمایی «کاناپه» در گفت‌وگو با «شرق» درباره روند ادامه فیلم‌برداری این فیلم سینمایی، گفت: «حدود ۵۰ درصد از فیلم‌برداری انجام شده است و تمام بازیگران مقابل دوربین رفته‌اند و این فیلم برای حضور در جشنواره فیلم فجر آماده می‌شود؛ اما آمادگی ما بخشی از اتفاق است، چراکه روند انتخاب و حضور فیلم در جشنواره دیگر دست ما نیست». او در بخش دیگری از صحبت‌هایش درباره سرمایه‌گذاری محمد امامی در این فیلم سینمایی و اینکه قرار بود سرمایه‌گذاری امامی در این فیلم به او بازگردانده شود نیز گفت: «از زمان بازداشت آقای امامی تا امروز، برای پروژه اتفاقی نیفتاده است؛ بخشی از سرمایه فیلم که از سوی آقای امامی تأمین شده بود، پیش از کلیدخوردن کار به پروژه پرداخت شد و ما هم از روند پرونده او اطلاعی نداریم و به این بخش ورود نمی‌کنیم».

او ادامه داد: «تاکنون از سمت وکلای ایشان به ما چیزی گفته نشده است و ما براساس قراردادمان با آقای امامی کارمان را ادامه می‌دهیم و اگر زمانی مشکلاتی متوجه فیلم شود، رسیدگی خواهیم کرد؛ اما به‌طور قانونی آقای امامی باید درخواست کنند که در این فیلم سهمی نداشته باشند».

علی مرادخانی هم‌زمان با تکذیب استعفا

مجلس و سازمان بازرسی از سفر گنجینه مطلع است

شرق: علی مرادخانی استعفا از معاونت هنری وزارت ارشاد را تکذیب و اعلام کرد مجلس و سازمان بازرسی کل کشور از فرستادن گنجینه موزه هنرهای معاصر به اروپا مطلع است. در حاشیه نشست مدیران تئاتر غرب آسیا که صبح دوشنبه ۱۰ آبان برگزار شد، معاون هنری وزیر ارشاد درباره شایعاتی که مبنی بر تقدیم استعفایش به صالحی‌امیری پخش شده، گفت: «چنین موضوعی واقعیت ندارد و چنین مسائلی را معلوم نیست با چه هدفی مطرح می‌کنند». او همچنین خبر از اطلاع‌رسانی به سازمان بازرسی کشور و مجلس درباره برگزاری نمایشگاهی از گنجینه موزه هنرهای معاصر ایران در دو کشور آلمان و ایتالیا داد.

علی مرادخانی گفت: آقای صالحی‌امیری از دوستان خیلی خوب من است و تعاملاتی با ایشان داشته‌ام و در زمینه مباحث مختلف هنری با او دیدار کرده و صحبت‌هایی داشتیم که بتوانیم کارهایی را با هم پیش ببریم.

او تأکید کرد: معاونت هنری حوزه سیاسی نیست که چنین مطالب و موضع‌گیری‌هایی در آن مطرح می‌شود. ما قرار است در حوزه فرهنگ کار کنیم و تفاوتی نمی‌کند این کار چطور و چگونه اتفاق بیفتد. من چه در زمانی که در این مجموعه نبودم، چه حالا، همیشه در حوزه فرهنگ کار کرده‌ام؛ اما اینکه بخواهیم از هیچ چیز و مسائلی که اصلا نیستند، مسئله درست کنیم و بگوییم مثلا مرادخانی استعفا داده است، درست نیست؛ پس اصلا طرح این مسئله یک کار انحرافی است.

مرادخانی با اشاره به برگزاری نشست مدیران تئاتر غرب آسیا در تهران گفت: ما این کار را با دعوت از مدیران آسیایی شروع کردیم و معتقدیم گفت‌وگویی که هنرمندان می‌توانند با مخاطبان خود به صورت رودررو از طریق تئاتر انجام دهند، ابعاد مختلفی دارد و ما می‌خواهیم با برگزاری یک نشست بین‌المللی به این موضوع سرعت بدهیم.

مرادخانی ادامه داد: با بازشدن باب گفت‌وگو با کشورهای غرب آسیا در زمینه تئاتر می‌توانیم ورزیده‌تر شویم و در سال‌های آینده در زمینه‌های مختلف تعامل‌مان را بیشتر کنیم؛ البته ما از کشورهای روسیه و گرجستان هم دعوت کرده بودیم؛ اما موفق به حضور در این همایش نشدند.

سفر گنجینه به رم و اطلاع‌رسانی به سازمان بازرسی و مجلس

معاون هنری همچنین درباره سرنوشت ارسال آثار نقاشی موزه هنرهای معاصر به نمایشگاه رم آن را منوط به مجوزهای دولتی خواند و گفت: تاکنون رسم بر این بوده که چنین اتفاقاتی با اجازه وزیر می‌افتاد. او ادامه داد: همین تابلوها تاکنون چندین سفر به کشورهای مختلف داشته‌اند. این بار چون وسعت نمایشگاه زیاد است و ۳۰ اثر ایرانی و ۳۰ اثر جهانی قرار است به نمایشگاه رم فرستاده شوند چنین حساسیت‌هایی ایجاد شده است.

مرادخانی بیان کرد: در دوره‌های قبلی نیز چندین بار با مجوز وزیر برخی از آثار این گنجینه در رویدادهای بین‌المللی به نمایش گذاشته می‌شد؛ اما درباره نمایش بخشی از گنجینه موزه هنرهای معاصر تهران در رم به دلیل اینکه مسئله وسعت زیادی پیدا کرد و شبکه‌های مجازی هم انواع و اقسام حرف‌ها را دراین‌باره مطرح کردند، ما تلاش کردیم از طریق دیگر مجوزهای دولتی هم اقدام کرده و مراجعی مانند سازمان بازرسی کل کشور، مجلس شورای اسلامی، دیوان محاسبات و سفارت ایران در کشور ایتالیا را هم در جریان قرار دهیم.

او درباره انتشار اخباری مبنی بر اعزام کارشناسان برای شناسایی جعلی‌بودن یا نبودن آثار در هنگام بازگشت به ایران توضیح داد: من نمی‌دانم چه دلیلی برای مطرح‌کردن این موضوع وجود دارد؟ بعضی‌ها گفته بودند وقتی این آثار به آنجا ارسال شود، ممکن است اتفاقاتی برایشان بیفتد. آیا این درست است که به کشورهایی که با ما دوست هستند، با ما کار می‌کنند و می‌خواهند ارتباط فرهنگی با ما داشته باشند، اتهامات این‌چنینی بزنیم؟ این اصلا در قانون دیپلماسی و مناسبات بین‌المللی مسئله صحیحی نیست. ما باید هر چیزی را از موضع واقعی و عاقلانه و درست آن بررسی کنیم، هم باید تمام ابعاد این نمایشگاه به‌درستی انجام گیرد؛ هم نباید به کشور میزبان توهین شود، هم از طرفی در اینجا با مشکل مواجه نشویم.

«آخرین انار دنیا» هدیه‌ای برای مدیران

همچنین شامگاه نهم آبان، مدیران تئاتری غرب آسیا به تماشای نمایش «آخرین انار دنیا» به نویسندگی و کارگردانی ابراهیم پشت‌کوهی نشستند.

مدیران تئاتر غرب آسیا از کشورهای لبنان، الجزایر، گرجستان، عمان، قطر، سوریه، روسیه، تونس، افغانستان، پاکستان، آذربایجان و عراق، در سالن سایه مجموعه تئاتر شهر همراه با مهدی شفیعی، مدیر مرکز هنرهای نمایشی و پیمان شریعتی، مدیر مجموعه تئاترشهر، این نمایش را دیدند.

زیر آسمان فیروزه‌ای

حمایت انجمن تهیه‌کنندگان از نامزدی صالحی‌امیری

● **شرق:** انجمن تهیه‌کنندگان مستقل سینمای ایران خواستار رأی اعتماد نمایندگان مجلس شورای اسلامی به وزیر پیشنهادی فرهنگ و ارشاد اسلامی شد. در بخشی از اطلاعیه این انجمن با توجه به فعالیت‌های دکتر صالحی‌امیری و برنامه‌های ارائه‌شده به مجلس شورای اسلامی آمده است: نمایندگان محترم می‌دانند که وزارتخانه‌ای گسترده با انواع و اقسام فعالیت‌های متنوع نمی‌تواند با سرپرست اداره شود، از سوی دیگر دکتر صالحی‌امیری نشان داده است که می‌تواند فرد مورد اعتمادی برای تغییرات ساختاری این وزارتخانه بسیار کلیدی فرهنگی باشد. ما اطمینان داریم با رأی اعتماد شما، فعالیت‌های دکتر صالحی‌امیری برای اجرای برنامه‌ای که به مجلس تقدیم کرده است شروع و در کمتر از چند ماه طلایه این اقدامات روشن خواهد شد. ما قطعا امیدواریم همان‌گونه که انتظار می‌رود، دکتر صالحی پس از رأی اعتماد در جهت کوچک‌کردن ساختار وزارتخانه و تصدی‌گری‌نکردن دولت گام‌های اساسی بردارد و اجازه ندهد این وزارتخانه بیش از این فربه شود. ما اطمینان داریم دکتر صالحی پس از انتخاب در جهت شفاف‌سازی مالی معاونت‌ها اقدام اساسی خواهد کرد و اجازه نخواهد داد که جمعی با پول بیت‌المال برای خود و یاران غیرکارشناس خود پست و پروژه تعریف کنند. ما امیدواریم وزیر آینده فرهنگ و ارشاد اسلامی به مجوزهای صادره وزارتخانه احترام گذاشته و اجازه ندهد برخی با اجرانکردن این مجوزها، دولت تدبیر و امید را به چالش بکشند. انجمن تهیه‌کنندگان مستقل سینمای ایران امیدوار است با رأی اعتماد شما، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بتواند شأن این وزارتخانه را به اهمیتی که انتظارش می‌رود بازگرداند. بی‌گمان ما در صورت تحقق‌نیافتن وعده‌های دکتر صالحی، اولین شاکی ایشان به ریاست محترم جمهوری و نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی خواهیم بود.

بررسی چالش‌های عکاسی خبری

● **شرق:** نشست «عکاسی خبری، مستند و چالش‌های آن در جهان معاصر» چهارشنبه ۱۲ آبان با حضور دو نفر از استادان رشته عکاسی در موزه عکسخانه شهر برگزار خواهد شد. در این نشست اسماعیل عباسی درباره عکاسی خبری و مستند صحبت خواهد کرد و پس از او محمد فرنود درباره چالش‌های عکاسی مستند و خبری در جهان معاصر سخن خواهد گفت. این نشست به صورت پرسش و پاسخ حاضران با این دو عکاس برجسته ادامه پیدا خواهد کرد. این نشست چهارشنبه ۱۲ آبان ساعت ۱۶:۳۰ در موزه عکسخانه شهر به نشانی میدان هفتم تیر، میدان بهارشیراز، بوستان بهارشیراز برگزار خواهد شد. حضور برای عموم رایگان است.

حاتم‌بخشی «جم» این‌بار برای اهالی موسیقی

● **شرق:** پس از جذب بازیگران سینما و تلویزیون، حالا شبکه ماهواره‌ای «جم تی‌وی» به‌دنبال جذب خوانندگان و موزیسین‌های داخل ایران است که بتواند آنان را به خدمت دربیاورد.

پس از جذب تعدادی از بازیگران که البته برخی از آنها از پیوستن به شبکه «جم» اظهار نارضایتی کرده‌اند، حالا نوبت به موزیسین‌ها رسیده است و «جم» قصد دارد از آنها هم چهره‌هایی از اینجا رانده و از آنجا مانده بسازد و با تبلیغ‌های خوش‌رنگ‌ولعاب نشان دهد امکانات کار و پیشرفت برای این افراد در شبکه‌های مختلف گروه جم فراهم است. البته از چند ماه پیش اینها برای این منظور تماس‌هایی با خوانندگان داخل ایران گرفته‌اند که گویا هنوز به نتیجه نرسیده است و در یک مورد نیز در اواخر مرداد ۹۵ رحیم شهریاری، خواننده پاپ آذری‌زبان، دراین‌باره اظهارنظر کرده و ماجرای حضورش در خارج از ایران به دعوت جم تی‌وی را افشا کرده است. شهریاری با تأکید بر اینکه برگزاری کنسرت در کشورهای هم‌جوار، سیاسی شده است، گفت: «من برای برگزاری کنسرت به شهرهای باکو، نخجوان و آنتالیا دعوت شدم و نرفتم. هر سال از من دعوت می‌شود که در تور کنسرت‌های آنتالیا شرکت کنم اما پشت ماجرای این کنسرت‌ها شرکت‌های اسرائیلی هستند. بزرگ‌ترین کنسرت‌گذاران کانال جِم تی‌وی تماس گرفتند اما من حاضر به برگزاری کنسرت از طریق این کنسرت‌گذاران نشدم». یکی از خوانندگان جوان که چندسالی است به ایران برگشته و با اخذ مجوزهای لازم تیتراژ چند برنامه تلویزیونی را هم خوانده است و فعالیت رسمی خود را در عرصه موسیقی در کشور ادامه می‌دهد، تجربه رفتن به خارج از ایران را برای کار در عرصه موسیقی یکی از بزرگ‌ترین اشتباهاتش می‌داند. پیامد این رویکرد به موسیقی داخل ایران اگر به‌طور جدی پیگیری نشود، باز هم مهاجرت عده‌ای هنرمند به خارج از ایران است که در ادامه حتما برخی جذب و برخی نیز در آنجا با اقبال مواجه نخواهند شد و به‌ناچار باید به ایران بازگردند که اینها نیز به حالت تعلیق و درمانده از انجام کار در حوزه موسیقی باز خواهند ماند.